

komme dertil, at hvor ſaadanne Beſtræbelſer gøre ſig gældende, hvor en ſaadan Lyſt og Interæſe viſer ſig, vil man ikke ſætte de Forældre, ſom ſelv tage Sagen i deres Haand, til Side, gøre dem til Stiſbørn, men at man ogſaa ved Stolens fremtidige Hjælp til Skolevæſenets Fremme vil tage et ſønſomt Henſyn til dem.

Breinholt-Bandborg: Den ærede Ordſfører indlebede med Rette ſine Bemærkninger med at udtale, at der viſt var almindelig Stemning her i Tinget for at gøre denne Forhandling ſaa kort ſom mulig, noget, ſom jo ogſaa er blevet bekræftet ved Udtalelſer af Mindretallets ærede Ordſfører (S. Bederſen). Jeg ſkulde derfor ſlet ikke have forlangt Ordet i Dag, derſom jeg ikke trøede, at man maatte fra en vis Side kunde mene, at da jeg hverken har ſluttet mig til Flerallets eller Mindretallets Indſtillinger, ſom foreligge i Dag, ſkulde jeg dog at angive mine Grunde dertil. Jeg ſkal gøre det uden ſynderlig Tidſpilde for ærede Medlemmer. — At jeg ikke har ſluttet mig til Flerallets Indſtilling, behøver jeg jo aldeles ikke at forklare, det ville ærede Medlemmer ſelv kunne forſtaa. Naar jeg derimod heller ikke har kunnet tiltræde Indſtillingen fra det Mindretal, ſom jeg jo ellers paa mange Maader ſtaar ſaa nær, da kan jeg henviſe alle ærede Medlemmer til det Standpunkt, ſom jeg hele Tiden har indtaget over for dette Skolelovsforſlag, og ſærlig til, at jeg baade ved 3dje Behandling ved dets endelige Vedtagelſe og ved eneſte Behandling har ſtemt imod det, ſelv i Landſtingets Affatteſe. Jeg har nemlig troet, at det gav for lidt og krævede for meget — gav for lidt, ideelt ſet, og krævede for meget, rent materielt ſet. Der er mange Betragtninger i begge Henſeender, ſom ligge nær i dette Øjeblik, men ſom jeg ſkal afholde mig fra at komme ind paa, da jeg tror, det er aldeles overflødigt. Jeg ſkal kun ſige, at min Stilling er beſtemt af diſſe ideelle og materielle Henſyn, og ganſke ſærlig af de forſte, fordi jeg ikke har kunnet ſtonne, at dette Lovforſlag egentlig i ſynderlig Grad ville højne eller fremme Underviſningen, medens der paa den anden Side derigennem materielt paalægdes Stat og Kommune ſtore Byrder, Byrder, der i Tider ſom diſſe ikke er nogen ſærlig Anledning til at paalægge. Af diſſe Grunde har jeg troet baade tidligere i ſin Tid og nu at maatte ſtemme imod det foreliggende Lovforſlag, ogſaa ſom det foreligger i Landſtingets Vedtagelſe ved eneſte Behandling. Af det, ſom den ſidſte ærede Taler, Mindretallets ærede Ordſfører, udtalte, kunde

jeg gerne tage Anledning til ogſaa at udtale min Mening om den fremtidige Udſigt for et Skolelovsforſlag. I mange Henſeender falder mit Syn der ſammen baade med Landſtingets ærede Ordſførers og med Mindretallets ærede Ordſførers, idet jeg tror, at Udſigterne for Gennemførelſen af et lignende Skolelovsforſlag ſom det, vi nu her i Dag give den ſidſte Behandling, ikke ere ſærdeles lyſe. Men jeg kan nærmest ſlutte mig til de Udtalelſer, vi nu hørte fra Mindretallets Ordſfører om, at der dog maa komme noget frem ad en anden Vej og paa et andet Grundlag end det, vi nu have ſet, thi ogſaa jeg tror, at der er Lærelønninger her i Landet, der er utilbørlig ſmaa, og ſom der maa hjælpes paa. Jeg tror imidlertid, at det kan ſte ad anden Vej, ſ. Eks. ved en Forhøjelſe af det Tilſkud, der nu gives paa de aarlige Finanslove, og navnlig ved, at man giver det til de daarligt lønede Lærere, hvorved det vilde komme til at batte langt mere end nu, hvor man gaar meget højt op, indtil 1,600 Kroner. Det er i dette Haab om, at der vil komme en Ordning, at jeg ſkal ſlutte mine Udtalelſer. Bliiver det en virkelig Skolereform, ſer jeg det gerne, men lad det ſaa blive en Skolereform, der virkelig højner Skoleunderviſningen og ſamtidig gavner Lærerſtanden; ellers vilde jeg foretrække, at man indſtrænkede ſig til paa de aarlige Finanslove at give et Tilſkud til de daarligt ſtillede Lærere, ſaaledes, at man gav dem de blideſt mulige Livsvilkaar, men at man ſaa holdt alt ude, der kunde affære i Menneſkealdre fra at ſaa en virkelig Skolereform.

Med dette Ønſte ſkal jeg ſlutte, idet jeg, der ikke har tiltraadt nogen af Indſtillingerne, ſelvfølgelig ikke kan deltage i nogen af Afſtemningerne her i Dag.

S. Jensen: Efter at det ærede 2det Medlem for 6te Kred (S. Bederſen) har udtalt ſig, kan jeg fatte mig meget kort. Jeg er nemlig enig med vor højtærede Formand i, at det ikke vil være rigtigt at drage Fællesudvalgets Forhandlinger frem her i Salen. Hvis jeg ikke var det, var der i alt Fald et Par meget væſentlige Punkter, hvor jeg kunde have Anledning til at nedlægge en Indſiggeſe mod enkelte af den ærede Ordſførers Udtalelſer, men det ſkal jeg ikke gøre. Vi ere tilbøjelige til her i Danmark, naar der ſter en Ulykke, at tale om Skylden, men ſaa længe man er optagen af det Spørgsmaal, kommer man til at ſe for lidt paa Staden. Jeg ſkal derfor ikke komme ind paa Skylden, men blot ſige, at ſkulde jeg nævne Skylden for, at vi ingen Skolelov